

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1996 Julkaistu Helsingissä 27 päivänä joulukuuta 1996 N:o 1167—1179

SISÄLLYS

N:o		Sivu
1167	Laki työntekijäin eläkelain muuttamisesta.....	3401
1168	Laki työntekijäin eläkelain muuttamisesta annetun lain voimaantulosäännöksen muuttamisesta	3404
1169	Laki merimieseläkelain muuttamisesta	3405
1170	Laki merimieseläkelain muuttamisesta annetun lain voimaantulosäännöksen muuttamisesta.....	3407
1171	Laki eräiden työsuhteessa olevien taiteilijoiden ja toimittajien eläkelain 1 §:n muuttamisesta.....	3408
1172	Laki lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain 7 §:n muuttamisesta	3409
1173	Laki maatalousyrittäjien eläkelain 8 k §:n muuttamisesta.....	3410
1174	Laki yrittäjien eläkelain 7 a §:n muuttamisesta	3411
1175	Laki valtion eläkelain 10 a §:n muuttamisesta	3412
1176	Laki valtion eläkelain muuttamisesta annetun lain voimaantulosäännöksen muuttamisesta.....	3413
1177	Asetus verotusmenettelystä annetun asetuksen muuttamisesta.....	3414
1178	Asetus korkotulon lähdeverosta annetun asetuksen 4 §:n muuttamisesta.....	3415
1179	Verohallituksen päätös vuonna 1997 sovellettavien ennakonpidätysperusteiden voimaantulosta	3416

N:o 1167

Laki

työntekijäin eläkelain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 1996

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 8 päivänä heinäkuuta 1961 annetun työntekijäin eläkelain (395/1961) 1 §:n 1 momentin 3 kohta, 7 f §:n 3 momentti, 10 a §:n 1 momentti, 12 c §:n 1 momentti, 14 §:n 1 momentti ja 19 a §,

sellaisina kuin ne ovat, 1 §:n 1 momentin 3 kohta laissa 1711/1991, 7 f §:n 3 momentti laissa 1482/1995, 10 a §:n 1 momentti laissa 1068/1990, 12 c §:n 1 momentti laissa 1747/1995, 14 §:n 1 momentti laissa 979/1993 ja 19 a § laeissa 598/1986, 940/1988 ja 835/1996, sekä

lisätään 17 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi laissa 1304/1989 ja mainitussa laissa 1482/1995, uusi 4 momentti seuraavasti:

1 §

Työnantaja on velvollinen järjestämään ja kustantamaan tämän lain mukaiset vähimmäisehdot täyttävän eläketurvan jokaiselle työntekijälleen, jonka työsuhde on sen vuoden jälkeen, jona työntekijä on täyttänyt 13 vuotta, jatkunut yhdenjaksoisesti vähintään kuukauden. Työntekijä on velvollinen osallistumaan tämän lain vähimmäisehdot täyttävän eläketurvan kustantamiseen siten kuin

12 b §:ssä säädetään. Laki ei kuitenkaan koske työsuhdetta:

3) jonka perusteella työntekijällä muun lain tai asetuksen nojalla on oikeus eläkkeeseen tai jossa työntekijään sovelletaan merimieseläkelain (72/1956) 1 §:n 4 momentin 3 kohdan säännöstä; tai

HE 232/1996
StVM 41/1996
EV 247/1996

158—1996

460301A

7 f §

Työeläkelisiä lasketaan kertomalla 80 prosenttia eläkkeen määrästä niiden kuukausien lukumäärällä, joilta 1 momentissa mainittua etuutta on maksettu (*etuuskuukaudet*), ja jakamalla tulo luvulla, joka saadaan vähentämällä etuuskuukausien lukumäärä niiden täysien kuukausien lukumäärästä, jotka sisältyvät aikaan työntekijän 23 vuoden iän täyttämistä, kuitenkin aikaisintaan 1 päivästä heinäkuuta 1962, 65 vuoden iän saavuttamiseen. Etuuskuukaudet määrätään etuuslajeittain täysinä kuukausina niiden päivien yhteen lasketun lukumäärän perusteella, joilta työntekijä on saanut 1 momentin mukaan työeläkelisään oikeuttavaa etuutta. Etuuskuukausia määrättäessä päivien jakajana käytetään kunkin etuuslajin osalta niiden päivien lukumäärää, joilta etuutta voidaan keskimäärin kuukaudessa enintään maksaa.

10 a §

Eläkelaitoksen on työntekijän vaatimuksesta selvittävä hänen eläkeoikeutensa vaikuttavien työsuhdetietojen oikeellisuus ja annettava päätös eläkkeeseen oikeuttavasta palvelusajasta ja eläkkeen perusteena olevasta palkasta. Työntekijän on tarvittaessa esitettävä vaatimuksensa perusteista sellainen selvitys kuin häneltä kohtuudella voidaan edellyttää, kun otetaan huomioon myös eläkelaitoksen mahdollisuudet hankkia selvitys. Jos vaatimus koskee sellaista työsuhdetta, jonka päättymisestä on kulunut yli viisi vuotta, työntekijän tulee esittää vaatimuksensa tueksi riittävä selvitys.

12 c §

Tämän lain ja lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain mukaista toimintaa harjoittaville eläkelaitoksille, merimieseläkeläissa tarkoitettulle merimieseläkekassalle sekä kunnallisten viranhaltijain ja työntekijäin eläkeläissa tarkoitettulle kunnalliselle eläkelaitokselle ja evankelis-luterilaisen kirkon eläkelain mukaista toimintaa harjoittavalle kirkon keskusrahastolle työttömyys- ja koulutusajan huomioon ottamisesta aiheutuvan vastuun ja kulujen peittämiseksi tulee työttömyyskassalaissa (603/1984) tarkoitettujen työttömyyskassojen keskuskassan

suorittaa vuosittain asianomaisen ministeriön asettamassa määräajassa eläketurvakeskuskassalle vakuutusmaksu, joka lasketaan asianomaisen ministeriön vahvistamana prosenttimääränä keskuskassan tukimaksuista. Määräosa on vahvistettava siten, että vakuutusmaksuna arvion mukaan kertyy 80 prosenttia siitä määrästä, joka saataisiin, jos 7 f §:n 1 momentin 1—3 kohdassa tarkoitettua etuutta vastaavilta päiviltä suoritettaisiin tämän lain mukaista keskimääräistä vakuutusmaksua vastaava maksu. Keskimääräisessä vakuutusmaksussa ei tällöin oteta huomioon eläketurvakeskuksen luottovakuutusta varten perittävää vakuutusmaksun osaa. Vakuutusmaksun perusteena olevana palkkana käytetään sitä työansiota, jonka arvioidaan vastaavan 7 f §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettua etuuden perusteena olevaa keskimääräistä palkkaa. Eläketurvakeskuksen ja työttömyyskassojen keskuskassan yhteisestä esityksestä asianomainen ministeriö voi määrätä suoritettavaksi edellä sanotun vakuutusmaksun ennakkoa.

14 §

Eläketurvakeskus selvittää 12 §:n 1 momentin 3—5 kohdassa ja 2 momentissa tarkoitettut kulut sekä suorittaa muita sellaisia tehtäviä, jotka sille erikseen säädetään ja jotka edellyttävät eläkelaitosten yhteistoimintaa. Eläketurvakeskus hoitaa kansainvälisistä sosiaaliturvasopimuksista ja Euroopan yhteisöjen sosiaaliturvaa koskevista säädöksistä johtuvia tehtäviä asianomaisen ministeriön määräämässä laajuudessa. Eläketurvakeskus hoitaa myös eläkelaitosten valvontaan liittyviä tämän lain mukaisia toimeenpanotehtäviä siten kuin asianomainen ministeriö määrää.

17 §

Jos on aihetta epäillä, että työnantaja ei ole täyttänyt ennakonpidätysvelvollisuuttaan, eläketurvakeskuksella ja tässä laissa tarkoitettulla eläkelaitoksella on oikeus salassapitosäännösten estämättä luovuttaa verohallitukselle ja lääninverovirastolle sellaisia tehtävässään haltuunsa saamia tietoja, jotka ovat tarpeellisia verohallitukselle ja lääninverovirastolle ennakoperintälaissa (418/1959)

säädettyyn tehtävään liittyvän valvontavelvollisuuden täyttämiseksi.

19 a §

Tämän lain mukaista eläkettä ei saa siirtää toiselle ilman eläkelaitoksen suostumusta. Sopimus, joka tarkoittaa eläkkeen panttaamista, on mitätön. Tämän lain nojalla suoritettavaa hautausavustusta tai muuta kustannusten korvausta ei saa ulosmitata.

Eläke tai osa siitä voidaan maksaa sosiaalihuoltolain (710/1982) 6 §:n 1 momentissa tarkoitetun toimielimen hakemuksesta sille käytettäväksi eläkkeensaajan tai sellaisen henkilön huoltoon, jonka elatukseen eläkkeensaaja sosiaalihuoltolain 30 §:n mukaan on velvollinen osallistumaan. Eläkkeen maksamisesta toimielimelle voidaan päättää myös siltä osin kuin sitä on suoritettava takautuvasti, mutta toimielin saa käyttää eläkettä jo annetun toimeentulotuen korvaamiseen vain siinä tapauksessa, että kysymys on sosiaalihuoltolain 38 §:ssä tarkoitetusta ennakosta.

Jos kunta on järjestänyt eläkkeeseen oikeutetulle laitoshoidoa tai -huoltoa taikka perhehoitoa, eläkelaitoksen on kunnan vaatimuksesta maksettava hänelle tuleva eläke laitoshoidon tai -huollon taikka perhehoidon ajalta kunnalle käytettäväksi sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista annetun lain (734/1992) 14 §:ssä tarkoitettulla tavalla.

Jos työntekijä on saanut työttömyysturvain mukaista työttömyyspäivärahaa tai työmarkkinatuesta annetun lain mukaista työmarkkinatukea samalta ajalta, jolta hänelle myönnetään eläkettä takautuvasti, eläkelaitoksen on työttömyyskassan tai kansaneläkelaitoksen vaatimuksesta suoritettava takautuvasti maksettava eläke työttömyyskassalle tai kansaneläkelaitokselle siltä osin kuin se vas-

taa samalta ajalta maksettua työttömyyspäivärahan tai työmarkkinatuen määrää.

Jos työntekijä on väliaikaisesti saanut kansaneläkelaitoksen maksamaa eläkettä kansaneläkelain 45 §:n 2 momentin mukaan samalta ajalta, jolta hänelle myönnetään 21 §:n 1 tai 2 momentissa tarkoitettun valituksen johdosta eläkettä takautuvasti, eläkelaitoksen on suoritettava takautuvasti maksettava eläke kansaneläkelaitokselle siltä osin kuin se vastaa kansaneläkelaitoksen samalta ajalta liikaa maksaman eläkkeen määrää.

Eläke maksetaan 2—5 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa 2 momentissa tarkoitettulle toimielimelle tai kunnalle, työttömyyskassalle taikka kansaneläkelaitokselle kuitenkin vain sillä edellytyksellä, että eläkkeen maksamista koskeva ilmoitus on tehty eläkelaitokselle vähintään kaksi viikkoa ennen eläkkeen maksupäivää.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1997.

Lain 7 f §:n 3 momenttia sovelletaan 1 päivänä tammikuuta 1997 ja sen jälkeen maksettuihin etuuspäiviin.

Lain 10 a §:n 1 momentin määräaika ei sovelleta sellaisten työsuhdetietojen selvittämisvaatimukseen, joka on tullut vireille ennen kuin kuusi kuukautta on kulunut siitä, kun työntekijä on lain voimaantulon jälkeen ensimmäisen kerran saanut otteen eläketurvakeskuksen työsuhderekisteristä. Mainittua määräaika voidaan kuitenkin aina soveltaa, jos vaatimus työsuhdetietojen selvittämisestä tulee vireille viiden vuoden kuluttua lain voimaantulosta.

Lain 12 c §:n 1 momenttia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 1998 maksettavaan vakuutusmaksuun.

Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 1996

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 1168

Laki**työntekijäin eläkelain muuttamisesta annetun lain voimaantulosäännöksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 1996

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan työntekijäin eläkelain muuttamisesta 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun lain (1482/1995) voimaantulosäännöksen 7 momentti seuraavasti:

— — — — —
 Siltä osin kuin tämän lain 7 §:n 1 momentin mukaan määriteltäviin valintavuosiin luetaan kalenterivuosia ajalta ennen tämän lain voimaantuloa, nämä kalenterivuodet ja niitä vastaavat työansiot määrätään soveltaen työntekijäin eläkelain 7 §:n 1 momenttia, sellaisena kuin se on voimassa tämän lain voimaan tullessa. Tämän lain 7 §:n 2 momenttia ei sovelleta lain voimaantuloa edeltäviin valintavuosiin. Ajalta ennen tämän lain voimaantuloa 1 virkkeen mukaisesti

määrätyt kalenterivuodet ja niitä vastaavat työansiot otetaan kuitenkin huomioon ratkaistaessa, täytyvätkö tämän lain 7 §:n 2 momentissa tarkoitetut edellytykset jättää eläkepalkkaa laskettaessa pois lain voimaantulon jälkeisiä valintavuosia ja niitä vastaavia työansioita.

— — — — —
 Tämä laki tulee voimaan 30 päivänä joulukuuta 1996.

Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 1996

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 1169

Laki

merimieseläkelain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 1996

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 26 päivänä tammikuuta 1956 annetun merimieseläkelain (72/1956) 1 §:n 4 momentin 2 ja 3 kohta, 16 e §:n 3 momentti, 17 a §:n 1 momentti ja 28 b §,

sellaisina kuin ne ovat, 1 §:n 4 momentin 2 ja 3 kohta laissa 776/1996, 16 e §:n 3 momentti laissa 1745/1995, 17 a §:n 1 momentti laissa 1346/1990 ja 28 b § laeissa 599/1986 ja 836/1996, sekä

lisätään 1 §:n 4 momenttiin, sellaisena kuin se on laissa 280/1980 ja mainitussa laissa 776/1996, uusi 4 kohta ja 64 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi laeissa 1/1981, 1305/1989 ja 1595/1993, uusi 5 momentti seuraavasti:

1 §

Tätä lakia ei sovelleta:

2) työntekijään, joka on tullut 1—3 momentissa tarkoitettuun työsuhteeseen ensimmäisen kerran täytettyään 65 vuotta;

3) työntekijään, joka on työssä ulkomaanliikenteen kauppa-alusluettelosta annetun lain (1707/1991) mukaiseen kauppa-aluslueteloon merkityssä suomalaisessa aluksessa, jollei hän ole Suomen kansalainen tai vakituisesti Suomessa asuva eikä Suomea sitovista kansainvälisistä sopimuksista muuta seuraa; eikä

4) työntekijään, jonka työsuhde kuuluu eräiden työsuhteissa olevien taiteilijoiden ja toimittajien eläkelain (662/1985) soveltamisalaan.

16 e §

Työeläkelisä lasketaan kertomalla 80 prosenttia eläkkeen määrästä niiden kuukausien lukumäärällä, joilta 1 momentissa mainittua etuutta on maksettu (*etuuskuukaudet*), ja jakamalla tulo luvulla, joka saadaan vähentämällä etuuskuukausien lukumäärä niiden täysien kuukausien lukumäärästä, jotka sisältyvät aikaan työntekijän 23 vuoden iän täyt-

tämisestä, kuitenkin aikaisintaan 1 päivästä heinäkuuta 1962, 65 vuoden iän saavuttamiseen. Etuuskuukaudet määrätään etuuslajeittain täysinä kuukausina niiden päivien yhteen lasketun lukumäärän perusteella, joilta työntekijä on saanut 1 momentin mukaan työeläkelisään oikeuttavaa etuutta. Etuuskuukausia määrättäessä päivien jakajana käytetään kunkin etuuslajin osalta niiden päivien lukumäärää, joilta etuutta voidaan keskimäärin kuukaudessa enintään maksaa.

17 a §

Eläkekassan on työntekijän vaatimuksesta selvitettävä hänen eläkeoikeuteensa vaikuttavien työsuhdetietojen oikeellisuus ja annettava päätös eläkkeeseen oikeuttavasta palvelusajasta ja eläkkeen perusteena olevasta palkasta. Työntekijän on tarvittaessa esitettävä vaatimuksensa perusteista sellainen selvitys kuin häneltä kohtuudella voidaan edellyttää, kun otetaan huomioon myös merimieseläkekassan mahdollisuudet hankkia selvitys. Jos vaatimus koskee sellaista työsuhdetta, jonka päättymisestä on kulunut yli viisi vuotta, työntekijän tulee esittää vaatimuksensa tueksi riittävä selvitys.

28 b §

Jos työntekijä on saanut työttömyysturva-

lain mukaista työttömyyspäivärahaa tai työmarkkinatuesta annetun lain mukaista työmarkkinatukea samalta ajalta, jolta hänelle myönnetään eläkettä takautuvasti, eläkekassan on työttömyyskassan tai kansaneläkelaitoksen vaatimuksesta suoritettava takautuvasti maksettava eläke työttömyyskassalle tai kansaneläkelaitokselle siltä osin kuin se vastaa samalta ajalta maksetun työttömyyspäivärahan tai työmarkkinatuen määrää.

Jos työntekijä on väliaikaisesti saanut kansaneläkelaitoksen maksamaa eläkettä kansaneläkelain 45 §:n 2 momentin mukaan samalta ajalta, jolta hänelle myönnetään 59 §:ssä tarkoitetun valituksen johdosta eläkettä takautuvasti, eläkekassan on suoritettava takautuvasti maksettava eläke kansaneläkelaitokselle siltä osin kuin se vastaa kansaneläkelaitoksen samalta ajalta liikaa maksaman eläkkeen määrää.

Jos kunta on järjestänyt eläkkeeseen oikeutetulle laitoshoidon tai -huoltoa taikka perhehoitoa, eläkekassan on kunnan vaatimuksesta maksettava hänelle tuleva eläke laitoshoidon tai -huollon taikka perhehoidon ajalta kunnalle käytettäväksi sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista annetun lain (734/1992) 14 §:ssä tarkoitetulla tavalla.

Eläke maksetaan 1—3 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa työttömyyskassalle, kansaneläkelaitokselle tai kunnalle kuitenkin vain sillä edellytyksellä, että eläkkeen maksamista koskeva ilmoitus on tehty eläkekassalle vähintään kaksi viikkoa ennen eläkkeen maksupäivää.

Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 1996

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

64 §

— — — — —
 Jos on aihetta epäillä, että työnantaja ei ole täyttänyt ennakonpidätysvelvollisuuttaan, eläkekassalla on oikeus salassapitosäännösten estämättä luovuttaa verohallitukselle ja lääninverovirastolle sellaisia tehtävässään haltuunsa saamia tietoja, jotka ovat tarpeellisia verohallitukselle ja lääninverovirastolle ennakkoperintälaissa (418/1959) säädettyyn tehtävään liittyvän valvontavelvollisuuden täyttämiseksi.

— — — — —
 Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1997.

Lain 1 §:n 4 momentin 4 kohta koskee työsuhteita, jotka alkavat 1 päivänä tammikuuta 1997 tai sen jälkeen.

Lain 16 e §:n 3 momenttia sovelletaan 1 päivänä tammikuuta 1997 ja sen jälkeen maksettuihin etuuspäiviin.

Lain 17 a §:n 1 momentin määräaikaa ei sovelleta sellaisten työsuhdetietojen selvittämiskauteen, joka on tullut vireille ennen kuin kuusi kuukautta on kulunut siitä, kun työntekijä on lain voimaantulon jälkeen ensimmäisen kerran saanut otteen eläketurvakeskuksen tai merimieseläkekassan työsuhderekisteristä. Mainittua määräaikaa voidaan kuitenkin aina soveltaa, jos vaatimus työsuhdetietojen selvittämisestä tulee vireille yli viiden vuoden kuluttua lain voimaantulosta.

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 1170

Laki**merimieseläkelain muuttamisesta annetun lain voimaantulosäännöksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 1996

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan merimieseläkelain muuttamisesta 29 päivänä joulukuuta 1995 annetun lain (1745/1995) voimaantulosäännöksen 7 momentti seuraavasti:

— — — — —
 Siltä osin kuin lain tämän 16 a §:n 1 momentin ja 20 §:n 1 momentin mukaan määriteltäviin valintavuosiin luetaan kalenterivuotia ajalta ennen tämän lain voimaantuloa, nämä kalenterivuodet ja niitä vastaavat työansiot määrätään soveltaen merimieseläkelain 16 §:n 2 momenttia ja 20 §:n 1 momenttia sellaisina kuin ne ovat voimassa tämän lain voimaan tullessa. Tämän lain 16 a §:n 2 momenttia ei sovelleta lain voimaantuloa edeltäviin valintavuosiin. Ajalta

ennen tämän lain voimaantuloa 1 virkkeen mukaisesti määrätty kalenterivuodet ja niitä vastaavat työansiot otetaan kuitenkin huomioon ratkaistaessa, täyttyvätkö tämän lain 16 a §:n 2 momentissa tarkoitettut edellytykset jättää eläkepalkkaa laskettaessa pois lain voimaantulon jälkeisiä valintavuotia ja niitä vastaavia työansioita.

— — — — —
 Tämä laki tulee voimaan 30 päivänä joulukuuta 1996.

Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 1996

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 1171

Laki

eräiden työsuhteessa olevien taiteilijoiden ja toimittajien eläkelain 1 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 1996

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 26 päivänä heinäkuuta 1985 annetun eräiden työsuhteessa olevien taiteilijoiden ja toimittajien eläkelain (662/1985) 1 §:n 3 momentti seuraavasti:

1 §

Tämä laki ei koske yrittäjien eläkelain (468/1969) piiriin kuuluvaa toimintaa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1997.

Laki koskee työsuhteita, jotka alkavat 1 päivänä tammikuuta 1997 tai sen jälkeen.

Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 1996

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 1172

Laki**lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain 7 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 1996

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 9 päivänä helmikuuta 1962 annetun lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain (134/1962) 7 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on laissa 1483/1995, seuraavasti:

7 §

Jos työntekijä on työkyvyttömyyden pääasiallisena syynä olevan sairauden, vian tai vamman saamista lähinnä edeltäneen 540 päivän aikana tässä laissa tarkoitettussa työssä ansainnut vähintään 800 markkaa, luetaan eläkkeeseen oikeuttavaksi myös se palkka, jonka hän työkyvyttömyyden alkamisesta lukien olisi ansainnut eläkeikään mennessä (*tulevan ajan palkka*). Jos työntekijällä saman eläketapahtuman johdosta on myös maatalousyrittäjien eläkelain (467/1969) mukaan oikeus saada täysitehoista työkyvyttömyyseläkettä, pidetään edellä mainittuna rajamääränä 200 markkaa. Työttömyyseläkkeen suuruutta määrättäessä edellä mainittu 540 päivän aika lasketaan työntekijäin eläkelain 4 c §:n 3 momentissa tarkoitettusta työttömyyden alkamispäivästä. Sen lisäksi edel-

lytetään tulevan ajan palkan lukemiseksi eläkkeeseen oikeuttavaksi, että työntekijä on ollut työkyvyttömyyden alkamisvuoden ja sitä välittömästi edeltäneiden kymmenen kalenterivuoden aikana vähintään 12 kuukautta työntekijäin eläkelain 8 §:n 4 momentissa tarkoitettuun peruseläkkeeseen oikeuttavassa Suomessa vakuutettavassa ansiotyössä. Edellä tarkoitettua 12 kuukauden aikaa laskettaessa on sovellettava, mitä työntekijäin eläkelain 6 a §:n 1 momentin 3 ja 4 virkkeessä säädetään.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1997.

Laissa säädetyt markkamäärät vastaavat vuodelle 1962 vahvistettua indeksilukua.

Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 1996

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

HE 232/1996
StVM 41/1996
EV 247/1996

2 460301A/158

N:o 1173

Laki**maatalousyrittäjien eläkelain 8 k §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 1996

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 14 päivänä heinäkuuta 1969 annetun maatalousyrittäjien eläkelain (467/1969)
 8 k §:n 3 momentti, sellaisena kuin se on laissa 563/1993, seuraavasti:

8 k §

Työeläkelisä lasketaan kertomalla 80 prosenttia eläkkeen määrästä niiden kuukausien lukumäärällä, joilta 1 momentissa mainittua etuutta on maksettu (*etuuskuukaudet*), ja jakamalla tulo luvulla, joka saadaan vähentämällä etuuskuukausien lukumäärä niiden täysien kuukausien lukumäärästä, jotka sisältyvät aikaan maatalousyrittäjän 23 vuoden iän täyttämistä, kuitenkin aikaisintaan 1 päivästä heinäkuuta 1962, 65 vuoden iän saavuttamiseen. Etuuskuukaudet määrätään etuuslajeittain täysinä kuukausina niiden päivien yhteen lasketun lukumäärän perus-

teella, joilta maatalousyrittäjä on saanut 1 momentin mukaan työeläkelisään oikeuttavaa etuutta. Etuuskuukausia määrättäessä päivien jakajana käytetään kunkin etuuslajin osalta niiden päivien lukumäärää, joilta etuutta voidaan keskimäärin kuukaudessa enintään maksaa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1997.

Lakia sovelletaan 1 päivänä tammikuuta 1997 ja sen jälkeen maksettuihin etuuspäiviin.

Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 1996

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 1174

Laki**yrittäjien eläkelain 7 a §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 1996

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 14 päivänä heinäkuuta 1969 annetun yrittäjien eläkelain (468/1969) 7 a §:n 3 momentti, sellaisena kuin se on laissa 562/1993, seuraavasti:

7 a §

Työeläkelisä lasketaan kertomalla 80 prosenttia eläkkeen määrästä niiden kuukausien lukumäärällä, joilta 1 momentissa mainittua etuutta on maksettu (*etuuskuukaudet*), ja jakamalla tulo luvulla, joka saadaan vähentämällä etuuskuukausien lukumäärä niiden täysien kuukausien lukumäärästä, jotka sisältyvät aikaan yrittäjän 23 vuoden iän täyttämisestä, kuitenkin aikaisintaan 1 päivästä heinäkuuta 1962, 65 vuoden iän saavuttamiseen. Etuuskuukaudet määrätään etuuslajeittain täysinä kuukausina niiden päivien yh-

teen lasketun lukumäärän perusteella, joilta yrittäjä on saanut 1 momentin mukaan työeläkelisään oikeuttavaa etuutta. Etuuskuukausia määrättäessä päivien jakajana käytetään kunkin etuuslajin osalta niiden päivien lukumäärää, joilta etuutta voidaan keskimäärin kuukaudessa enintään maksaa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1997.

Lakia sovelletaan 1 päivänä tammikuuta 1997 ja sen jälkeen maksettuihin etuuspäiviin.

Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 1996

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 1175

Laki**valtion eläkelain 10 a §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 1996

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 20 päivänä toukokuuta 1966 annetun valtion eläkelain (280/1966) 10 a §:n 3 momentti, sellaisena kuin se on laissa 1528/1993, seuraavasti:

10 a §

Työeläkelisä lasketaan kertomalla 80 prosenttia eläkkeen määrästä niiden kuukausien lukumäärällä, joilta 1 momentissa tarkoitettua etuutta on maksettu (*etuuskuukaudet*), ja jakamalla tulo luvulla, joka saadaan vähentämällä etuuskuukausien lukumäärä niiden täysien kuukausien lukumäärästä, jotka sisältyvät aikaan edunsaajan 23 vuoden iän täyttämiseen, kuitenkin aikaisintaan 1 päivästä heinäkuuta 1962, 65 vuoden iän saavuttamiseen. Etuuskuukaudet määrätään etuuslajeittain täysinä kuukausina niiden päivien

yhteen lasketun lukumäärän perusteella, joilta edunsaaja on saanut 1 momentin mukaan työeläkelisään oikeuttavaa etuutta. Etuuskuukausia määrättäessä päivien jakajana käytetään kunkin etuuslajin osalta niiden päivien lukumäärää, joilta etuutta voidaan keskimäärin kuukaudessa enintään maksaa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1997.

Lakia sovelletaan 1 päivänä tammikuuta 1997 ja sen jälkeen maksettuihin etuuspäiviin.

Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 1996

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 1176

Laki**valtion eläkelain muuttamisesta annetun lain voimaantulosäännöksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 1996

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan valtion eläkelain muuttamisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun lain (1671/1995) voimaantulosäännöksen 5 momentti seuraavasti:

Siltä osin kuin tämän lain 7 §:n 1 momentin mukaan määriteltäviin valintavuosiin luetaan kalenterivuosia ajalta ennen tämän lain voimaantuloa, nämä kalenterivuodet ja niitä vastaavat työansiot määrätään soveltaen valtion eläkelain 7 §:n 1 momenttia, sellaisena kuin se on voimassa tämän lain voimaan tullessa. Tämän lain 7 §:n 2 momenttia ei sovelleta lain voimaantuloa edeltäviin valintavuosiin. Ajalta ennen tämän lain voimaantuloa 1 virkkeen mukaisesti määrättyt kalenterivuodet ja niitä vastaavat työansiot otetaan kuitenkin huomioon ratkaistaessa, täyttyvätkö tämän lain 7 §:n 2 momentissa tarkoitetut edellytykset jättää eläkepalkkaa laskettaessa pois lain voimaantulon jälkeisiä valintavuosia ja niitä vastaavia työansioita. Sellai-

— — — — — sessa upseerin tai opistoupseerin virassa, johon ehdottomana kelpoisuusvaatimuksena on upseerin tai opistoupseerin virkatutkinto, taikka värvätyn, sotilasammattihenkilön, rajavartijan tai merivartijan tehtävissä palvelevan edunsaajan eläkepalkka lasketaan tämän lain 7 §:stä poiketen enintään seitsemän valintavuoden työansioista, jos palvelus päättyy ennen vuotta 2008, enintään kahdeksan vuoden työansioista, jos palvelus päättyy vuonna 2008 ja enintään yhdeksän valintavuoden työansioista, jos palvelus päättyy vuonna 2009.

— — — — —
Tämä laki tulee voimaan 30 päivänä joulukuuta 1996.

Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 1996

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkkäre*

N:o 1177

Asetus

verotusmenettelystä annetun asetuksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 1996

Valtiovarainministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä

muutetaan verotusmenettelystä 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun asetuksen (1579/1995) 5 § seuraavasti:

5 §

Verotustietojen ilmoittaminen kunnalle ja seurakunnalle

määrä tai arvio niistä kunnalle ja seurakunnalle viimeistään verovuotta seuraavan vuoden syyskuun 16 päivään mennessä.

Lääninveroviraston on ilmoitettava verotuksessa maksuunpantujen veroäyrien yhteis-

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1997.

Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 1996

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Arja Alho*

N:o 1178

Asetus

korkotulon lähdeverosta annetun asetuksen 4 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 1996

Valtiovarainministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä

muutetaan korkotulon lähdeverosta 4 päivänä tammikuuta 1991 annetun asetuksen (4/1991) 4 § seuraavasti:

4 §

Koronsaajalle on annettava peritystä lähdeverosta todistus viimeistään koron maksuvuotta seuraavan helmikuun 15 päivänä.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1997.

Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 1996

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Arja Alho*

N:o 1179

Verohallituksen päätös
vuonna 1997 sovellettavien ennakonpidätysperusteiden voimaantulosta

Annettu Helsingissä 16 päivänä joulukuuta 1996

Verohallitus on 28 päivänä marraskuuta 1959 annetun ennakkoperintälain (418/59) 11 ja 12 §:n nojalla, sellaisina kuin ne ovat 17 päivänä joulukuuta 1982 annetussa laissa (946/82) määrännyt:

1 §

Ennakonpidätys toimitetaan ajalla 1.1.—31.1.1997 maksettavista palkoista, eläkkeistä ja muista ennakkoperintälain 5 ja 6 §:ssä tarkoitettuista suorituksista joulukuun 31 päivänä 1996 voimassa olleiden tai verotoimiston vuodelle 1997 määräämien pidätysprosenttien mukaan.

Ennakonpidätyksen määrää laskettaessa ei oteta huomioon vuonna 1996 maksettuja suorituksia ja niistä toimitettuja ennakonpidätyksiä.

2 §

Helmikuun 1 päivänä tai sen jälkeen vuonna 1997 maksettaviin palkkoihin, eläkkeisiin ja muihin ennakkoperintälain 5 ja 6 §:ssä tarkoi-

tettuihin suorituksiin sovelletaan vuodelle 1997 vahvistettuja pidätysprosentteja.

Ennakonpidätyksen määrää laskettaessa 1.2.1997 tai sen jälkeen otetaan huomioon myös ajalla 1.1.—31.1.1997 maksetut palkat, eläkkeet ja muut ennakkoperintälain 5 ja 6 §:ssä tarkoitettut suoritukset, jos verokortissa olevan määräyksen mukaan ennakonpidätysprosentti nousee tulojen kasvaessa (ns. portaikoverokortti). Laskettaessa ennakonpidätyksen määrää muulloin 1.2.1997 tai sen jälkeen ei oteta huomioon ajalla 1.1.—31.1.1997 maksettuja edellä tarkoitettuja suorituksia eikä niistä toimitettuja ennakonpidätyksiä.

3 §

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1997.

Helsingissä 16 päivänä joulukuuta 1996

Pääjohtaja *Jukka Tammi*

Ylitarkastaja Riitta Roos